

2. Наказ Міністерства охорони здоров'я «Про організацію трансплантації нирки в Україні на етапі реорганізації медичної служби» від 18.05.1993 р. № 107 URL: <http://mozdocs.kiev.ua/view.php?id=216> (дата звернення: 10.12.2019).

3. Постанова Кабінету Міністрів України «Про створення Координаційного центру трансплантації органів, тканин і клітин» від 27.04.1994 р. № 257 URL: http://kodeksy.com.ua/norm_akt/sourceKMY/type-Постанова/257-94-п-27.04.1994.htm (дата звернення: 28.12.2019).

4. Наказ Міністерства охорони здоров'я України «Про створення Координаційного центру трансплантації органів, тканин та клітин» від 26.05.1994 р. № 80 URL: <http://mozdocs.kiev.ua/view.php?id=2515> (дата звернення: 5.01.2020).

5. Про трансплантацію органів та інших анатомічних матеріалів людині : Закон України від 16 липня 1999 року № 1007-XIV / Верховна Рада України. *Відомості Верховної Ради України*. 1999. № 41. С. 377.

6. Про застосування трансплантації анатомічних матеріалів людині : Закон України від 17 травня 2018 року № 2427-VIII / Верховна Рада України. *Відомості Верховної Ради України*. 2018. № 28. С. 232.

Мороз В. М., Горбаченко М.Ю.,

Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»,
м. Харків, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ДЕРЖАВНОМУ УПРАВЛІННІ

FEATURES OF THE IMPLEMENTATION OF INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES IN PUBLIC ADMINISTRATION

Навичка виробляти інформацію та швидко її обмінювати у сучасному суспільстві визначає статус держави та має більший вплив ніж економічний чи політичний показники. Інформаційну сферу ми маємо розглядати окремо, але з прийняттям до уваги її впливів на інші сфери суспільного життя. Міністерство цифрової трансформації України визначило цілі до 2024 року, серед яких

переведення 100% публічних послуг бізнесу в онлайн-формат. З огляду на цей факт можемо стверджувати, про те, що проблематика формування та використання онлайн інформації в системі публічного управління набуває неабиякої своєї значущості, як для підвищення ефективності управлінської діяльності, так й для безпосередніх користувачів публічних послуг [1].

Інформаційно-комунікативні технології (ІКТ) – це технології, пов’язані зі створенням, збереженням, передачею, обробкою інформації та управлінням нею [2]. Доступ до інформаційних технологій у різних нішах розвиненого суспільства та ступінь їх проникнення в ці ніші все далі частіше розглядається і досліджується, з одного боку, як колективне благо, а з іншого – як одне з базових прав громадян.

Проблематика ІКТ була висвітлена у роботах багатьох вітчизняних вчених. Заслужують на уваги результати наукових пошуків А.В. Ліпінської, у межах яких було обґрунтовано та розроблено пропозиції з формування інформаційно-аналітичного забезпечення державного управління на основі використання сучасних засобів комп’ютерної та комунікаційної техніки [3]. Цікавими, з огляду на обраний нами предмет наукового пошуку, є результати наукових пошуків Т.В. Голобородько щодо ролі інформатизації державного управління, а також напрямів та форм використання інформаційних ресурсів в державному управлінні публікації [4]. Серед зарубіжних вчених, до кола дослідницьких інтересів яких входили питання використання ІКТ в управлінні, слід звернути увагу на С.Кваме, який у своїх наукових доробках обґрунтовує не лише переваги використання інформаційних технологій, а й актуалізує напрями підвищення ефективності та стійкості практик реалізації проектів [5].

Окремі питання використання ІКТ були розглянуті в роботах О. Романовського, О. Квасник, Н. Підбуцької, С. Резнік, А. Черкашина, В. Шаполової де було розглянуто проблематику дистанційного навчання через призму історичної ретроспективи темпоральних та просторових викликів [6]

Дослідник Р. Даль у своїх працях ще два десятиліття тому відзначив, що ІКТ відіграють ключову роль у створенні передумов «передового демократичного суспільства», у якому політичні рішення спираються на думки й судження народу[7].

За результатами аналізу практик використання ІКТ в публічному управлінні можемо стверджувати про те, що за останні роки інтенсивність використання інструментарію ІКТ в системі підготовки та прийняття управлінських рішень значно зросла. Такий наш висновок може бути підтверджений, безумовно на опосередкованому рівні, даними Міністерства трансформації України щодо здобутих Україною перемог у міжнародних конкурсах з використання ІТ-технологій в системі надання державою послуг населенню [1] Серед найбільш значущих таких перемог слід звернути увагу на такі з них:

- перший у світі цифровий паспорт;
- нагорода Red Dot Design Award за кращий UX/UI порталу Дія;
- допомога по безробіттю онлайн;
- легалізація Смарт. Дія – електронний підпис у смартфоні;
- можливості оформлення та реєстрації фізичної особи – підприємця (ФОП) на сайті Дія.

Такі успіхи України у використанні ІКТ не можуть розглядатися у відриві від необхідності забезпечення захисту інформації від несанкціонованого впливу так званих третіх осіб. Наслідки втрати державою конфіденційної інформації щодо конкретних осіб або організацій може стати причиною актуалізації не лише ризиків розголосу інформації з обмеженим колом користувачів, а й ризиків втрати ресурсів. Ці ризики, за певних обставин, можуть стати причиною загрожувати виникнення загрози руйнування інформаційного поля людини, регіону, держави та суспільства. Цілком очевидно, що таке руйнування може суттєво вплинути на рівень національної безпеки України.

Приймаючи до уваги ці ризики Міністерство трансформації України постійно вживає заходи щодо захисту інформації конфіденційної інформації. Саме тому, відразу після початку повномасштабного вторгнення РФ в Україну (24.02.2022 р.) кількість переважна більшість державних електронних ресурсів була додатково захищена та залишилась без відкритого доступу. Цей крок дозволив мінімізувати ризики несанкціонованого втручання у документообіг державного та національного значення.

Отже, використання ІКТ в механізмах публічного управління вони може тоді мати позитивний ефект, коли використані канали прийому-передачі та зберігання інформації будуть мати багатоступеневу систему захисту. Безумовно, розбудова такої системи захисту потребує наявності фахівців з відповідними компетенціями та мотиваційними установками. Пропонуємо ініціювати дискусію навколо необхідності запровадження (розширення номенклатури) в системі підготовки фахівців з публічного управління та адміністрування освітньо-професійних програм магістерського рівня з фокусом уваги на цифрове врядування та захист інформації.

Список використаних джерел

1. Офіційний сайт Міністерства трансформації України. URL: <https://thedigital.gov.ua/ministry> (дата звернення: 4.11.22).
2. Дубов Д. В. Інформаційне суспільство в Україні : глобальні виклики та національні можливості. К. : НІСД, 2020. 29 с.
3. Ліпінська А. В. Інформаційно-комунікаційні технології в організації інформаційно-аналітичного забезпечення державного управління. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. URL: <https://www.nayka.com.ua/> (дата звернення: 4.11.22).
4. Голобородько Т. В. Використання інформаційних технологій в публічному адмініструванні: досвід України та Європейські орієнтири. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. URL: <https://www.nayka.com.ua/> (дата звернення: 4.11.22).
5. Yevu Sitsofe Kwame. Analytical methods for information technology benefits in the built environment: towards an integration model. *International Journal of Construction Management* 22.8. 2022. P. 1383-1394.
6. Романовський О. Г. Фактори розвитку та напрями вдосконалення дистанційної форми навчання в системі вищої освіти України URL: http://repository.kpi.kharkov.ua/bitstream/KhPI-Press/52735/1/ITZN_2019_74_6_Romanovskyi_Factory_rozvytku.pdf (дата звернення: 4.11.22).
7. Dahl, R. A. *Democracy and its Critics* / R. A. Dahl. New Haven, 1989.